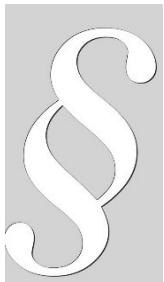

IZPOLNJEVANJE IN PREVERJANJE POGOJA PCT

Izpolnjevanje in preverjanje izpolnjevanja pogoja PCT ter izrekanje denarnih kazni (izdaja plačilnih nalogov za PCT) NIMA zakonske podlage.

Najprej ugotovimo, da se **nikjer med ukrepi iz prvega odstavka 39. člena ZNB se ne nahaja niti ukrep (obveznega) nošenja maske**, kar so že ugotovila v svojih sodnih odločbah tudi nekatera slovenska sodišča, **niti ukrep obveznega izpolnjevanja oziroma zahtevanja/izkazovanja kakršnih koli dokazil o imunosti ali neokuženosti ali drugih ustreznih dokazil in potrdil (v nadaljevanju pogoj PCT).**

Kakršnikoli drugi ukrepi, ki v 39. členu ZNB niso izrecno določeni ali pa so določeni s podzakonskimi akti in grobo posegajo v ustavno zagotovljene pravice in svoboščine ljudi, so **nezakoniti, protiustavni in zato neveljavni**. Ukrepi, ki predstavljajo omejitev ali ukinitvev ustavno zagotovljenih človekovih pravic in svoboščin so namreč lahko določeni le z zakonom, nikakor pa ne s katerimkoli podzakonskim splošnim ali posamičnim aktom (kamor spadajo vsi odloki, uredbe, odredbe, sklepi, navodila..).

Sankcionira pa se prav tako lahko le tisto dejanje, ki je zakonsko izrecno in vnaprej določeno kot prekršek. Zaradi tega tudi ni možno neupoštevanja ukrepov, predvidenih samo v odlokih in ne v ZNB, sankcionirati, saj sankcije za ne-nošenje maske in kot tudi sankcije za neizpolnjevanje in ne-preverjanje izpolnjevanja pogoja PCT v ZNB nikjer med kazenskimi določbami niso predvidene. **Če vam katerikoli inšpektor izda denarno globo za prekršek zaradi neizpolnjevanja pogoja PCT, je ne plačate, ampak se na to odločbo pravočasno pritožite oziroma podate Zahtevo za varstvo zakonitosti.**

Iz odločbe Vrhovnega sodišča RS z dne 8. 10. 2021, ki se nanaša na obvezno nošenje mask in po analogiji pa velja enako tudi za pogoj PCT: Vrhovno sodišče RS je presodilo, da za izrekanje prekrškovnih sankcij zaradi opustitve nošenja zaščitnih mask v zaprtih javnih prostorih ni bilo zakonske podlage.

Vrhovno sodišče je odločalo o zahtevi za varstvo zakonitosti zoper pravnomočno sodbo okrajnega sodišča, s katero je bil storilcu prekrška izrečen opomin zaradi prekrška po Zakonu o nalezljivih boleznih. Presojalo je, ali je mogoče ob

upoštevanju temeljnih načel kaznovalnega prava v opustitvi nošenja zaščitne maske prepoznati prekršek, določen v 14. točki prvega odstavka 57. člena

Zakona o nalezljivih boleznih (ZNB). Vrhovnemu sodišču se pri tem ni bilo treba opredeljevati do vprašanja razumnosti glede zapovedi nošenja mask niti do upravnopravnih ali drugih razsežnosti takšne zapovedi.

Odločilno vprašanje pri presoji je bilo, ali je mogoče kršitev zapovedi nošenja zaščitnih mask v zaprtih javnih prostorih opredeliti kot kršitev ukrepov, s katerimi se "prepove oziroma omeji gibanje prebivalstva na okuženih ali neposredno ogroženih območjih" na podlagi 39. člena ZNB. Ker odlokov Vlade RS ni mogoče šteti za predpis, s katerim se določa vsebina prekrškov, je Vrhovno sodišče odgovor iskalo v razlagi zakonske določbe. Svojo odločitev je oprlo na ustavnosodno presajo posegov v svobodo gibanja (32. člen Ustave) in sistematično razlago besedila ZNB.

Sodni senat je ugotovil, da se zapoved nošenja zaščitne maske po svoji vsebini odločilno razlikuje od posegov v svobodo gibanja. Te zapovedi ni mogoče razumeti kot oblike prepovedi ali omejitve gibanja prebivalstva na določenih območjih, ampak kvečjemu kot samostojen poseg v svobodo ravnanja (35. člen Ustave), ki zahteva samostojno pravno podlago.

CISP
www.cisp.si

Civilna iniciativa slovenskih pravnikov